

DANIŞTAY KARARI

Danıştay Sekizinci Daire Başkanlığından:

Esas No : 2026/1249

Karar No : 2026/1944

Kanun Yararına Temyiz Eden : Danıştay Başsavcılığı

Davacı : Ramazan SELÇUK

Vekili : Av. Mualla DÜNDAR
UETS adresi vardır.

Davalı : Trabzon Defterdarlığı

Vekili : Av. Şevval AMASYALI
UETS adresi vardır.

İstemin Özeti : Trabzon İdare Mahkemesinin 18/12/2025 gün ve E:2025/1013, K:2025/1977 sayılı kararının 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesi uyarınca kanun yararına temyizden incelenerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hâkimi : Merve SATIŞ

Düşüncesi : İstemin kabulü gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Başsavcısı : Cevdet ERKAN

Düşüncesi : 61 AHR 430 plakalı aracı ile trafik ihlaline karıştığından bahisle düzenlenen 03/02/2025 tarihli ve MB-60438882 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki idari para cezası ile 25/01/2025 tarihli ve MB-58266839 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki trafik idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen 14/05/2025 tarihli ve 2025051466XgK0000032 ana takip dosya numaralı ödeme emrinin; hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptaline ve ödeme emri uyarınca yapılan ödemenin iadesine karar verilmesi istemiyle açılan davada, ödeme emrinin 25/01/2025 tarihli ve MB-58266839 sayılı trafik idari para cezasına denk gelen kısmının iptaline ve bu kısma ilişkin yapılan 2.492,05TL ödemenin davacıya iadesine, ödeme emrinin 03/02/2025 tarihli ve MB-60438882 sayılı trafik idari para cezasına ilişkin kısmı yönünden davanın reddine, karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca (hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez düzenlemesi dikkate alınarak) belirlenen toplam 2.492,05 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesi yolunda Trabzon İdare Mahkemesince kesin olarak verilen 18/12/2025 tarihli ve E:2025/1013, K:2025/1977 sayılı kararın vekalet ücretine ilişkin hüküm fıkrası yönünden kanun yararına temyiz edilmesi talebiyle davalı vekilinin Danıştay Başsavcılığını bilgilendiren dilekçesi üzerine konu incelendi:

2577 sayılı İdarî Yargılama Usûlü Kanunu'nun 28 Haziran 2014 tarihli ve 29044 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6545 sayılı Kanun'un 24. maddesi ile değişik "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde, "1. İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir.

2. Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukukî sonuçlarını kaldırmaz.

3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." kuralına yer verilmiştir.

Kanunî süre geçtikten sonra kanun yolu başvurusunda bulunulması üzerine süre aşımı yönünden başvurunun reddedilmesi veya herhangi bir usulî sebeple kanun yolu incelemesine tâbi tutulmadan kararın kesinleşmesi hâllerinde kanun yolu incelemesi yapılmış olmadığından, bu kararlar kanun yararına temyiz edilebilir.

2577 sayılı Kanun'un 20/A ve 20/B maddeleri uyarınca ivedi yargılama usûlü uygulanarak verilen ve istinaf kanun yoluna başvurmadan temyiz edilebilen kararlardan temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşenlerin kanun yararına temyiz edilebileceği hususunda da tereddüt bulunmamaktadır.

Bu itibarla, 2577 sayılı Kanun'un 51. maddesine göre kanun yararına temyiz; istinaf veya temyiz kanun yolları kapalı olduğu için kesinleşmiş ya da istinaf veya temyiz kanun yolları açık olduğu halde taraflardan hiçbirinin süresi içinde istinaf veya temyiz yoluna başvurmaması sebebiyle kesinleşmiş olan idare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare mahkemelerince verilen nihai kararlara karşı başvurulabilen olağanüstü bir kanun yolu olup, bu kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenlerin kanun yararına temyiz edilmesi mümkündür.

"Kanun yararına bozma üzerine, kararı veren mahkemece davaya yeniden bakılmaz, Mahkemenin bozmaya uygun yeni bir karar vermesi gerekmez. Çünkü kanun yararına bozma kararının daha önce kesinleşmiş olan hükmün hukukî sonuçlarını ve dolayısıyla tarafların hukukî durumunu etkileyen bir sonucu yoktur. Bozmanın amacı, benzeri davalarda mahkemelerin aynı hukukî yanlışlığı yapmalarını önlemek ve usûl ve esasa ilişkin hukuk kurallarının belli bir doğrultuda uygulanmasını sağlamaktan ibarettir. Bu nedenle, kanun yararına bozulmuş da olsa, kesinleşmiş karar hükmünü yürütecektir. Kanun yararına bozma kararının Resmî Gazetede yayımlanması ile, uygulanan hukuk kuralının Ülkenin her yanında aynı şekilde anlaşılmasını sağlama amacı güdülmüştür" (YENİCE Kâzım, ESİN Yüksel, Açıklamalı İçtihatlı Notlu İdarî Yargılama Usûlü, 1983, s. 735, 736).

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun "Avukatlık ücret tarifesinin hazırlanması" başlıklı 168. maddesinde;

"Baronun yönetim kurulları, her yıl Eylül ayı içerisinde, yargı yerlerindeki işlemler ile diğer işlemlerden alınacak avukatlık ücretinin asgarî hadlerini gösteren birer tarife hazırlayarak Türkiye Barolar Birliğine gönderirler.

Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca, baro yönetim kurullarının teklifleri de göz önüne alınmak suretiyle uygulanacak tarife o yılın Ekim ayı sonuna kadar hazırlanarak Adalet Bakanlığına gönderilir. (Ek cümle: 16/6/2009-5904/35 md.) Şu kadar ki hazırlanan tarifede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir. Bu tarife Adalet Bakanlığına ulaştığı tarihten itibaren bir ay içinde Bakanlıkça karar verilmediği veya tarife onaylandığı takdirde kesinleşir. Ancak Adalet Bakanlığı uygun bulmadığı tarifeyi bir daha görüşülmek üzere, gösterdiği gerekçesiyle birlikte Türkiye

Barolar Birliğine geri gönderir. Geri gönderilen bu tarife, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca üçte iki çoğunlukla aynen kabul edildiği takdirde onaylanmış, aksi halde onaylanmamış sayılır; sonuç Türkiye Barolar Birliği tarafından Adalet Bakanlığına bildirilir. 8 inci maddenin altıncı fıkrası hükümleri kıyasen uygulanır.

Avukatlık ücretinin takdirinde, hukukî yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır." hükmü getirilmiştir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun verdiği bu yetki kapsamında 2024 yılında uygulanacak Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi 21/09/2023 tarihli ve 32316 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Tarifenin 13. maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında ise;

"(1) Bu Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, davanın görüldüğü mahkeme için bu Tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7 nci maddenin ikinci fıkrası, 10 uncu maddenin üçüncü fıkrası ile 12 nci maddenin birinci fıkrası, 16 ncı maddenin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) bu Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir.

(2) Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez." düzenlemesi yapmıştır.

Öte yandan; 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 55/1. maddesinde amme alacağını vadesinde ödemeyenlere, 15 gün içinde borçlarını ödemeleri veya mal bildiriminde bulunmaları lüzumunun bir "ödeme emri" ile tebliğ olunacağı hükme bağlanmıştır.

Olayda İdare Mahkemesince; 61 AHR 430 plakalı aracı ile trafik ihlaline karıştığından bahisle düzenlenen 03/02/2025 tarihli ve MB-60438882 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki idari para cezası ile 25/01/2025 tarihli ve MB-58266839 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki trafik idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen 14/05/2025 tarihli ve 2025051466XgK0000032 ana takip dosya numaralı ödeme emrinin; hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptaline ve ödeme emri uyarınca yapılan ödemenin iadesine karar verilmesi istemiyle açılan davada, ödeme emrinin 25/01/2025 tarihli ve MB-58266839 sayılı trafik idari para cezasına denk gelen kısmının iptaline ve bu kısma ilişkin yapılan 2.492,05TL ödemenin davacıya iadesine, ödeme emrinin 03/02/2025 tarihli ve MB-60438882 sayılı trafik idari para cezasına ilişkin kısmı yönünden davanın reddine, karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca (hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez düzenlemesi dikkate alınarak) belirlenen toplam 2.492,05 TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine hükmedilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ğ) bendinde vekille takip edilen davalarda kanun gereğince takdir olunacak vekâlet ücretinin yargılama giderlerinden olduğu, 326. maddesinde kanunda yazılı hâller dışında, yargılama giderlerinin aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği, davada iki taraftan her birinin kısmen haklı çıkması durumunda mahkemenin yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaştıracağı, 330. maddesinde ise vekil ile takip edilen davalarda mahkemece kanuna göre takdir olunacak vekâlet ücretinin taraf lehine hükmedileceği öngörülmüştür.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168.maddesinin 2. fıkrasında genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Kanun'un uygulanmasından doğan her türlü

davaların konusu para olsa veya para ile değeriendirilebilse dahi hükmün verildiği tarihte yürürlükteki Tarifiede öngörülen maktu ücrete göre avukatlık ücretinin belirleneceği öngörülmüştür.

Yargılama giderlerinden olan vekalet ücretine ilişkin temel düzenlemelerin kanunlarla yapılması ve buna göre her yıl uygulanacak vekalet ücretlerinin Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi ile belirlenmesi Anayasamıza egemen olan pek çok ilkenin bir yansımasıdır. Tüm vatandaşların haklarında tesis edilen işlemlere ilişkin olarak mahkemelerde dava açabilmesi hak arama özgürlüğünün temel unsurlarından biri olup, bu hakkın etkili bir şekilde kullanılabilmesi noktasında avukatlardan yardım alınması da çoğu zaman bir gerekliliktir. Bu hakkın kullanılması sırasında avukatlardan alınacak hukuki yardım nedeniyle davanın taraflarının dava açmadan önce; yargılama giderlerinden olan vekâlet ücretinin miktarını, hangi taraftan tahsil edileceğini önceden öngörebilmeleri ve buna ilişkin şartların açıkca, taraflar arasında ayırım yapılmaksızın ve objektif olarak belirlenmesi gerekmektedir.

Tarafların, dava açmadan davanın kaybedilmesi durumunda ne kadar vekalet ücreti ödeyeceklerini bilerek ona göre dava açmaları aynı zamanda hukuki güvenlik ilkesinin de bir sonucudur.

Vekalet ücretlerinin önceden öngörülebilir, taraflar arasında eşit uygulanmasına ilişkin bu temel yaklaşımın yanı sıra 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrasında kanun koyucu özel bir düzenleme getirmiştir. Buna göre idari davaları ya da vergi davaları gibi devletin tek tarafı olarak yaptığı yüksek miktardaki vergilendirme veya parasal nitelikteki cezai işlemlerine karşı açılan davalarda vekalet ücretinin dava konusu değere göre belirlenmesi durumunda ilgili taraf lehine veya aleyhine yüksek oranlarda yargılama giderine hükmedilmesi mümkün olabileceğinden, kanun koyucu söz konusu davaların bu niteliğini de dikkate alarak tarafların yüksek miktarlarda vekâlet ücreti tehdidi altında kalmalarını önlemek amacıyla dava değerinden bağımsız olarak vekalet ücretini maktu olarak belirleme yoluna gitmiştir. Bu düzenleme ile aynı zamanda gereksiz dava açılması, mahkemelerin gereksiz yere meşgul edilmesi de önlenmeye çalışılmıştır.

Dava değerinin düşük olduğu idari davalarda, aleyhine karar verilen tarafın ödeyeceği vekâlet ücretinin Tarifiede belirlendiği üzere maktu miktarda olması nedeniyle ilgili tarafa dava değerine göre daha fazla vekâlet ücreti ödemesi söz konusu olmakla birlikte yukarıda da değinildiği gibi maktu vekalet ücretinin kanunda açıkca düzenlenmesi, ilgililer açısından belirli ve öngörülebilir olması, taraflar arasında eşit bir şekilde uygulanması karşısında bu durum "Mahkemelere Erişim Hakkını" ihlal etmemektedir.

Bu itibarla, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrasında 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü (ödeme emri dahil) davalarda yargılama gideri olan avukatlık ücretinin dava değerinden bağımsız olarak maktu olarak düzenlenmesi nedeniyle İdare Mahkemesince Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'nin 13. maddesinin 2. fıkrası dikkate alınmak suretiyle verilen kararda, vekalet ücreti yönünden hukuka uygunluk görülmemiştir.

Nitekim, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 02/05/2001 tarihli ve 4667 sayılı Kanun'un 81. maddesiyle değiştirilen 168. maddesinin 2. fıkrasına 16/06/2009 tarihli ve 5904 sayılı Kanun'un 35. maddesiyle eklenen 2. cümlesinde yer alan "...avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir."

ibaresinin Anayasa'nın 2., 35. ve 36.maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 03/06/2025 tarihli ve E:2024/192, K:2025/126 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

Açıklanan nedenlerle; Trabzon İdare Mahkemesince kesin olarak verilen 18/12/2025 tarihli ve E:2025/1013, K:2025/1977 sayılı kararın vekalet ücretine ilişkin kısmı, niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade ettiğinden, bu yönden kanun yararına temyizen incelenerek bozulması 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 51. maddesi uyarınca talep olunur.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüldü:

Dava, davacı tarafından, 61 AHR 430 plakalı aracı ile trafik ihlaline karıştığından bahisle tesis edilen 03/02/2025 tarih ve MB-60438882 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki idari para cezası ile 25/01/2025 tarih ve MB-58266839 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki trafik idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen 14/05/2025 tarih ve 2025051466XgK0000032 ana takip dosya numaralı ödeme emrinin iptali istemiyle açılmıştır.

Trabzon İdare Mahkemesi Hakimliği'nin 18/12/2025 gün ve E:2025/1013, K:2025/1977 sayılı kararıyla; davalı idarece idari para cezasına ilişkin 25/01/2025 tarih ve MB-58266839 sayılı işlemin davacıya usulüne uygun şekilde tebliğ edildiğinin ortaya konulamadığı, davacı adına muhtara yapılan tebligata ilişkin tebligat zarfındaki adresin davacının bilinen en son adresi ve/veya mernis adresi olduğunun ispat edilemediği, bu haliyle ödeme emrinin dayanağını oluşturan idari para cezasının usulüne uygun şekilde davacıya tebliğ edilmeksizin ödeme emri düzenlendiği, ödeme emrinin anılan trafik idari para cezasına ilişkin kısmında hukuka uygunluk görülmediği, öte yandan, ödeme emrinin diğer kısmına ilişkin 03/02/2025 tarih ve MB-60438882 sayılı trafik idari para cezasının davacıya usulüne uygun tebliğ edildiği ve anılan idari para cezasından ibaret kamu alacağının kesinleştiği görülmekle beraber ödeme emrinin bu kısmında hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle, ödeme emrinin 25/01/2025 tarih ve MB-58266839 sayılı trafik idari para cezasına denk gelen kısmının iptaline ve bu kısma ilişkin yapılan 2.492,05-TL ödemenin davacıya iadesine, ödeme emrinin 03/02/2025 tarih ve MB-60438882 sayılı trafik idari para cezasına ilişkin kısmı yönünden davanın reddine, dava konusu ödeme emrinin iptali ve ödenen meblağın iadesi talebinin kısmen kabulü nedeniyle güncel Avukatlık Asgari Ücret Tarifesiince belirlenen 2.492,05-TL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya ödenmesine, dava konusu ödeme emrinin iptali ve ödenen meblağın iadesi talebinin kısmen reddi nedeniyle güncel Avukatlık Asgari Ücret Tarifesiince belirlenen 2.492,05-TL vekalet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye ödenmesine kesin olarak karar verilmiştir.

Danıştay Başsavcısı tarafından, yukarıda yer verilen düşünce doğrultusunda 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi uyarınca Trabzon İdare Mahkemesinin 18/12/2025 gün ve E:2025/1013, K:2025/1977 sayılı kararının hüküm fıkrasında yer alan vekalet ücretine ilişkin kısmının yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade ettiği belirtildiğinden kararın bu kısmının kanun yararına temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kanun Yararına Temyiz" başlıklı 51. maddesinde; "1. (Değişik: 5/4/1990-3622/20 md.) İdare ve vergi mahkemeleri ile bölge idare

mahkemelerinin kesin olarak verdiği kararlar ile istinaf veya temyiz incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlardan niteliği bakımından yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade edenler, ilgili bakanlıkların göstereceği lüzum üzerine veya kendiliğinden Başsavcı tarafından kanun yararına temyiz olunabilir. 2. (Değişik: 5/4/1990 - 3622/20 md.) Temyiz isteği yerinde görüldüğü takdirde karar, kanun yararına bozulur. Bu bozma kararı, daha önce kesinleşmiş olan merci kararının hukuki sonuçlarını kaldırmaz. 3. Bozma kararının bir örneği ilgili bakanlığa gönderilir ve Resmi Gazete'de yayımlanır." hükmüne yer verilmiştir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 31. maddesi atfıyla uygulanan 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 323. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (ğ) bendinde vekille takip edilen davalarda kanun gereğince takdir olunacak vekâlet ücretinin yargılama giderlerinden olduğu, 326. maddesinde kanunda yazılı hâller dışında, yargılama giderlerinin aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği, davada iki taraftan her birinin kısmen haklı çıkması durumunda mahkemenin yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaştıracakđı, 330. maddesinde ise vekil ile takip edilen davalarda mahkemece kanuna göre takdir olunacak vekâlet ücretinin taraf lehine hükmedileceği öngörülmüştür.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun, "Avukatlık ücreti" başlıklı 164. maddesinin 1. fıkrasında, "Avukatlık ücreti, avukatın hukukî yardımının karşılığı olan meblâğı veya değerı ifade eder."; "Avukatlık ücret tarifesinin hazırlanması" başlıklı 168. maddesinde, "Baronun yönetim kurulları, her yıl Eylül ayı içerisinde, yargı yerlerindeki işlemler ile diğer işlemlerden alınacak avukatlık ücretinin asgarî hadlerini gösteren birer tarife hazırlayarak Türkiye Barolar Birliğine gönderirler. Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca, baro yönetim kurullarının teklifleri de göz önüne alınmak suretiyle uygulanacak tarife o yılın Ekim ayı sonuna kadar hazırlanarak Adalet Bakanlığına gönderilir. Şu kadar ki hazırlanan tarifede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlölükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir. Bu tarife Adalet Bakanlığına ulaştığı tarihten itibaren bir ay içinde Bakanlıkça karar verilmediği veya tarife onaylandığı takdirde kesinleşir. Ancak Adalet Bakanlığı uygun bulmadığı tarifeyi bir daha görüşölmek üzere, gösterdiği gerekçesiyle birlikte Türkiye Barolar Birliğine geri gönderir. Geri gönderilen bu tarife, Türkiye Barolar Birliği Yönetim Kurulunca üçte iki çoğunlukla aynen kabul edildiği takdirde onaylanmış, aksi halde onaylanmamış sayılır; sonuç Türkiye Barolar Birliği tarafından Adalet Bakanlığına bildirilir. 8 inci maddenin altıncı fıkrası hükümleri kıyasen uygulanır. Avukatlık ücretinin takdirinde, hukukî yardımın tamamlandığı veya dava sonunda hüküm verildiği tarihte yürürlükte olan tarife esas alınır." hükümlerine yer verilmiştir.

04/11/2025 tarih ve 33067 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Avukatlık Asgarî Ücret Tarifesi'nin 1. maddesinde; "Mahkemelerde, tüm hukuki yardımlarda, taraflar arasındaki uyuşmazlığı sonlandıran her türlü merci kararlarında ve ayrıca kanun gereği mahkemelerce karşı tarafa yükletilmesi gereken avukatlık ücretinin tayin ve takdirinde, 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanunu ve bu Tarife hükümleri uygulanır.", hükmü, "Tarifelerin üçüncü kısmına göre ücret" başlıklı 13. maddesinin 1. fıkrasında, "(1) Bu Tarifemin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti,

davanın görüldüğü mahkeme için bu Tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7 nci maddenin ikinci fıkrası, 10 uncu maddenin üçüncü fıkrası ile 12 nci maddenin birinci fıkrası, 16 ncı maddenin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) bu Tarifenin üçüncü kısmına göre belirlenir.

(2) Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez.

(3) Maddi tazminat istemli davanın kısmen reddi durumunda, karşı taraf vekili yararına bu Tarifenin üçüncü kısmına göre hükmedilecek ücret, davacı vekili lehine belirlenen ücreti geçemez.

(4) Maddi tazminat istemli davaların tamamının reddi durumunda avukatlık ücreti, bu Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümüne göre hükümlenir." hükümleri yer almaktadır.

Anılan Tarife'nin İkinci Kısımının,

"Yargı Yerleri ile İcra ve İflas Dairelerinde Yapılan ve Konusu Para Olmayan veya Para ile Değerlendirilemeyen Hukuki Yardımlara Ödenecek Ücret" başlıklı İkinci Bölümünde,

...

17. İdare ve Vergi Mahkemelerinde takip edilen davalar için

a) Duruşmasız ise 30.000,00 TL

b) Duruşmalı ise 40.000,00 TL

...

hükümlerine yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; 61 AHR 430 plakalı aracı ile trafik ihlaline karıştığından bahisle tesis edilen 03/02/2025 tarihli ve MB-60438882 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki idari para cezası ile 25/01/2025 tarihli ve MB-58266839 sayılı 2.167,00-TL tutarındaki trafik idari para cezasının tahsili amacıyla düzenlenen 14/05/2025 tarihli ve 2025051466XgK0000032 ana takip dosya numaralı ödeme emrinin; hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptaline karar verilmesi istemiyle davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

İptal davası, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde, idarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan davalar olarak tanımlanmıştır. Tanımdan da anlaşılacağı üzere, iptal davasının konusu idari işlemdir. İdari işlem, bir idari makam tarafından, bir kamu hizmetinin yürütülmesi amacıyla kamu gücü kullanılarak ve tek yanlı iradeyle yapılan kesin işlemlerdir.

Somut uyuşmazlıkta davaya konu edilen ödeme emri de bir idari işlemdir. Mahkemece ödeme emrinin iptali ile birlikte ödenen meblağın iadesine hükmedilmiş olması dava konusunu tazminat istemine dönüştürmeyecektir.

1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168. maddesinin 2. fıkrası hazırlanacak avukatlık ücret tarifesinde hangi davalar için maktu, hangi davalar için nispi vekalet ücretine hükmedileceğini belirleme yetkisini Türkiye Barolar Birliği ve Adalet Bakanlığı'na vermiştir. Avukatlık Kanunu'na dayanılarak yürürlüğe giren Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'ne (Tarife) göre hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilemiyor ise belirlenen maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerekmektedir. İptal davaları da, idari bir işlemin hukuka uygunluğunun denetlendiği, parasal bir alacak ya da tazminat talebi bulunmayan davalar olduğundan Tarife'nin İkinci Kısımının İkinci Bölümü'nde yer alan maktu vekalet ücretine hükmedilecektir.

Uyuşmazlık, bir idari işlemin (ödeme emrinin) iptali isteminden kaynaklandığından, Tarife'nin İkinci Kısımının İkinci Bölümü'ne göre maktu vekalet ücretine hükmedilmesi gerekirken Tarife'nin 13. maddesinin 2. fıkrasının nispi vekalet ücretinin üst sınırını ilgilendiren hükmünün tatbik edilmesi suretiyle belirlenen vekalet ücretinde hukuka uyarlık bulunmadığı ve verilen hükmün yürürlükteki hukuka aykırı bir sonucu ifade ettiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; Danıştay Başsavcılığı'nın **kanun yararına temyiz isteminin kabulüne**, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 51. maddesi gereğince Trabzon İdare Mahkemesinin 18/12/2025 gün ve E:2025/1013, K:2025/1977 sayılı kararının vekalet ücretine ilişkin kısmının, hukuki sonuçları kalkmamak koşulu ile **kanun yararına bozulmasına**, kararın birer örneğinin taraflar ile Danıştay Başsavcılığı'na gönderilmesine ve bu kararın Resmi Gazete'de yayımlanmasına, 02/04/2026 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.